

regeringens opfattelse skal konflikterne på arbejdsmarkedet løses hurtigt og effektivt og med den størst mulige inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Derfor er regeringen også enig i, at de almindelige domstole er mindre egnede til at løse konflikterne på arbejdsmarkedet.

Regeringen er derimod ikke enig med forslagsstillerne i, at nedlæggelse af Arbejdsretten er en hensigtsmæssig måde at forfølge disse mål på. Tværtimod. Det skyldes to forhold.

For det første er arbejdsmarkedets parter fuldstændig enige om, at Arbejdsretten, også med de ændringer, der fremgår af forslaget – altså af mit eget lovforslag – er et velegnet konfliktløsningsorgan i arbejdsretlige sager.

Forslagsstillerne mener øjensynligt, at beslutningsforslaget er til gavn for arbejdsmarkedet. Det må man formode. Det virker efter min mening, synes jeg, mærkværdigt, når forslaget er direkte i modstrid med parternes enige revisionsønsker, altså de revisionsønsker, der er til behandling i øjeblikket i Arbejdsmarkedsudvalget. Regeringens holdning er, at man netop i denne sag skal lægge meget stor vægt på parternes enighed.

For det andet har parterne på arbejdsmarkedet allerede den mulighed, der foreslås gennemført. Parterne kan i dag frit aftale, at en sag skal behandles ved en faglig voldgift frem for af Arbejdsretten.

Regeringens holdning er den, at man skal opretholde denne valgfrihed. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at baggrunden for forslaget om Arbejdsretten er parternes fælles ønske om en revision af loven med henblik på at bringe den i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Hensigten har været en justering af loven, så der klart sikres alle en retfærdig rettergang. I den sammenhæng er retsplejeloven brugt som forbillede overalt, hvor det har været hensigtsmæssigt, men der er fortsat klare forskelle mellem Arbejdsretten og de almindelige domstole.

Af disse ord skulle det forhåbentlig være fremgået, at regeringen ikke kan støtte Enhedslistens forslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal gøre det meget kort.

Socialdemokratiet ser ingen grund til at stemme for et beslutningsforslag, som ikke er i overensstemmelse med arbejdsmarkedets parter

ønsker, specielt ikke når vi taler om konfliktløsningsmodeller.

Det er helt centralt, at når vi taler om et konfliktløsningsværktøj, skal et sådant værktøj naturligvis have opbakning hos de parter, værktøjet skal virke iblandt, ellers giver det ingen mening, forudsat da at man støtter den danske model.

Jeg ser for mig, at med Enhedslistens forslag skal Folketinget belærende fortælle parterne, hvilken konfliktløsningsmodel der er bedst egnede til behandling af arbejdsmarkedets egne problemer.

Det forholder sig jo netop ikke, sådan som Enhedslisten siger det gør. Der er bred opbakning fra arbejdsmarkedets parter til den revision af Arbejdsretten, som vi på nuværende tidspunkt arbejder med i Folketinget, og som vel at mærke sker på baggrund af betænkningen fra udvalget om revision af lov om Arbejdsretten, et udvalg, hvor arbejdsmarkedets parter synspunkter er repræsenteret og kommer til udtryk.

Vi står også lidt uforstående over for den postulerede manglende valgfrihed i forhold til et konfliktløsningsorgan. Som ministeren også var inde på, forhindrer den forestående revision jo ikke, at parterne frit kan aftale, at en given sag skal behandles ved faglig voldgift frem for ved Arbejdsretten. Naturligvis kan de det.

Socialdemokratiet står selvfølgelig fast ved en revision af Arbejdsretten, som har til hensigt at bringe den i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og som ikke ændrer ved det grundlæggende princip, at konfliktløsningen på arbejdsmarkedet naturligvis skal være organiseret og funderet på et klart retsgrundlag. Ingen tvivl om det. Med disse bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne tilkendegive, at vi ikke kan støtte forslaget.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre kan ikke støtte Enhedslistens forslag. Vi opererer med den model, at den eksisterende Arbejdsret med den revision, der er lagt op til nu, kan give os en mere uafhængig domstol. Hvis vi også kunne få et forslag igennem om yderligere individuelle rettigheder i den nuværende Arbejdsret, ville det være udmærket. Vi vil dog ikke sige det på den måde, at alt, hvad arbejdsmarkedets parter bliver enige om, skal vi automatisk ophøje til lov. Folketinget skal selvfølgelig også have sin egen mening og selv fastlægge landets love.